

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XIV. évfolyam, 30 szám

2025. április 14

Április újratöltve

Tudjuk, az április bolondos hónap már régóta, sokak szerint azok is, akik e hónap szülöttei, ám ezt most nem tárgyaljuk. Szóval a helyzet idén sem változott, bár mostanában gyakran érezzük, inkább szeszélyes. Így már érthető, hogy kevésbé van kedvünk bolondozni, mint akár csak pár éve, pedig mégis csak az a jobb minden rossz ellen. Akár az is elég lehet, ha próbáljuk kitalálni, milyen ruha volna jó reggel, délben meg estefelé. Nem könnyű, mint ahogyan az is homályba vész, honnan ez a fene nagy áprilisi tréfálkozó kedv, ami nem akar szünni, pedig gyakran a bosszantásig, sőt, még tovább is ment a népszokás – aki hajlamos a freudi elszólásokra, nevezze bátran hagyományörzésnek. Bár ki tudja, a magyar nyelv kellően változatos, hogy mindenben megadja a lehetőséget valami váratlan érzékiségre még olyankor is, amikor alapból nem sok okunk van rá.

Az április latin jelentése „megnyitni”. Hogy mit, azt szintén homály fedi, de talán a kinyíló természetire gondolhatunk. Meg bármire, ami jó, ha megnyílik, vagy mi nyílunk meg minden jó előtt. Ám ettől függetlenül igazából senki nem tudja, mi az eredete az áprilisi bolondozásnak. Némelyek egy pár száz éves, naptárváltáshoz

köthető francia szokásról beszélnek, mások szerint a több ezer éves tavaszünnepekből maradt ránk. Nekem leginkább az a változat tetszik, miszerint valami régvolt európai tavaszköszöntő, megújuláspárti ünnep a kiindulópont. Az ilyen napokon sok mindent szabad volt, amit máskor nem, és némi szerencsével még arra is lehetőséget adott, hogy kifigurázzák a társadalmi feszültségeket, egyenlőtlenségeket. Mi tagadás, manapság is volna mivel kitölteni az ilyen napokat, és volna miben megújulnunk a magánéletben és társadalmunkban egyaránt.

Vannak fontos, vagy vidám napok ebben a hónapban, vagy vidámmá tehetjük. Elsőként természetesen a szülinaposokra gondolok, legyen boldog és vidám nekik idén is!

És, ha úgy van, még összehozható egy párnacsata – mármint amelyiknek a világnapja volt április elején, tehát mehetett volna nyilvánosan is, ami, persze, nem zárja ki a zártkörű rendezvényeket. A hetediketi füstmentes világnapra most valamiért nem térnek ki, de nyolcadikán az emberszeretet világnapja volt, ami úgy is lehetett szép, ha mégis csak elmaradt a párnacsata.

A szép dolgok közé tartozik, hogy tizennegyedikén, pénteken volt József Attila születésnapja, és így a magyar költészet napja is. „Akár borzalmas, akár nagyszerű, Nem én kiáltok, a föld dübörög” – sokatmondó sorok, ám nem elkomorodni, a költőnek vannak vidám versei is, mint például a Reggeli ájtatosság című szonett. Ébresztőkor, mikor kire, mire gondolván, manapság is eszembe jutnak kezdő sorai: „Ó, hagyj Uram még így feküdni hasmánt/csak egy kicsit, és jöhet a fuszekli/A számtantanár bús szemét te szedd ki/s torkát szorítsa össze jól a vaspánt.”

Tegnap volt virágvasárnap, ami Jézus Jeruzsálembe, tehát a fővárosba való bevonulásának ünnepe. Hittől függetlenül talán a legfontosabb tetteiben, hogy számárháton történt, és nem például fehér lovon (a limuzin még akkoriban nem volt divatban), mert bizony ő nem uralkodni akart

népén, hanem szolgálni azt – alighanem vannak mostanság is olyan vezetők, akik nem csak szóban vehetnének példát róla. Igaz, nem mindenben, hiszen Jézus pórul járt, mielőtt Megváltó lett belőle. De mi maradjunk itt, és ne csak ünnepeljünk, de vigadjunk is, például húsvét hétfője kitűnő alkalom lehet a jövő hétfőn: természetesen nem csak úgy locsolni, ahogyan mi, férfiak szeretnénk, hanem úgy, ahogyan a hölgyek is.

A fenti válogatás természetesen és szigorúan öncélú, nyilván minden záhonyi vasutasnak más és más (volna) az érdekes. Ám semmiképp nem hagyhatom ki az utolsó napot, vagyis annak végét, a Walpurgis-éjt, ami a boszorkányok egyik fontos napját zárja. És hogy miért a boszorkányok napja? Gőzöm sincs, de jól hangzik.

Dolhai József

Tavaszi nagytakarítás egykor – a csapat munkában is csapat.

ZÁHONYI VASUTAS

V. évfolyam, 46. szám

2016. április 18.

Újabb forduló Berekfürdőn

Régóta terveztük, és végre pénteken útra keltünk, hogy folytassuk az üdülőnk felújítását, ezúttal belső munkák voltak soron. A csapat tagjai ~~Daján~~ Simon Éva, Szegvári Emese, Balogh Attila, Grunda ~~Zolt~~ akit elkísért felesége, Jutka is, valamint Juhász Laci, Nagy Attila és jómagam voltunk. Mármint a terv szerint, de ugye az nem mindig úgy jön össze, ahogy eltervezzük: Kaptunk két meglepi segítséget is Meleg János és Horváth Csaba személyében – elnökünk és alelnökünk ketten festettek ki egy szobát. Persze volt fűnyírás és, és nagyon-nagyon sok takarítás, de vasárnapra sikeresen célba értünk.

Köszönet mindenkinek kitartó és lelkes munkájáért!

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselet Záhony

HUMORSAROK

TALÁNY

A szülők beszélgetnek:

– Nem furcsa? Ahogy nő a lányunk, egyre kevesebb pénz kell neki, ha lemegy a Balatonra...

LOGIKA

Végre nekibátorodik a kamasz, és megkérdezi a barátnőjétől:

– Megnézhetlek egyszer meztelenül?

– Persze!

– És mikor?

– Akár most is, ha nem félsz, hogy megfázol.

RUTIN

A mama elkapja a késő este beasonó lányát:

– Te Zsóka! Nekem sehogy sem tetszett, ahogy az a Tóni csókolgatott téged a kapuban.

A szende leányzó rábiccent:

– Nekem sem. De hát mit tegyek, ha még olyan tapasztalatlan...